

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่ผลิตในประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่ผลิตในประเทศไทยในด้านผู้ผลิต ประเภท ปีที่พิมพ์ และลักษณะการจัดพิมพ์ และศึกษาจำนวน ประเภท เนื้อหา และปีที่พิมพ์ของสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่มีในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยเป็นลำดับ คือ การศึกษาและค้นคว้าเรื่องที่เกี่ยวข้อง การสำรวจข้อมูลเบื้องต้น ประชากรที่ใช้ในการวิจัย การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล การทดสอบเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอผลการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การศึกษาและค้นคว้าเรื่องที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร หนังสือ ตำรา บทความ รายงานวิจัย วิทยานิพนธ์ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และค้นจากเว็บไซต์ของสถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. การสำรวจข้อมูลเบื้องต้น ข้อมูลเบื้องต้นที่สำรวจมี 2 ส่วนคือ สำรวจมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และจำนวนสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่มีในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง กับสำรวจสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่ผลิตในประเทศไทยตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปี พ.ศ. 2546 โดยได้ดำเนินการดังนี้

- 2.1 การสำรวจข้อมูลของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรีและ / หรือปริญญาโทสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยไม่รวมมหาวิทยาลัยราชภัฏ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จากเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทำให้ได้ข้อมูลว่ามีมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่เปิดสอนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์จำนวน 6 แห่ง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2547) ได้แก่

- 2.1.1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 2.1.2 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- 2.1.3 มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- 2.1.4 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- 2.1.5 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2.1.6 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2.2 สํารวจสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่มีอยู่ในห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัย ทั้ง 6 แห่ง จากรายการออนไลน์ (OPAC) ผ่านทางเว็บไซต์ของห้องสมุดแต่ละแห่ง โดยใช้การสืบค้นจากเลขหมู่หนังสือ 640 สำหรับห้องสมุดที่จัดหมวดหมู่ระบบทศนิยมดิวอี้ และหมวด TX สำหรับห้องสมุดที่จัดหมวดหมู่ระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน เมื่อนํารายการสิ่งพิมพ์ที่มีในห้องสมุดของตนเองมาเรียงตามลำดับอักษรของชื่อเรื่องเพื่อคัดสิ่งพิมพ์รายการซ้ำออก พบว่าห้องสมุดของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งมีสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่จัดอยู่ในหมวด 640 หรือหมวด TX ดังนี้

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	1,133 รายการ
สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	732 รายการ
สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง	207 รายการ
สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	1,122 รายการ
สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	567 รายการ
สำนักบรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	310 รายการ

ต่อจากนั้นได้นำรายการสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่ห้องสมุดแต่ละแห่งมีอยู่ มาทำการตรวจสอบกับรายการออนไลน์ของห้องสมุดอีกครั้งตามชื่อเรื่องของสิ่งพิมพ์ เพื่อให้ได้รายชื่อสิ่งพิมพ์ที่ห้องสมุดไม่ได้จัดไว้ในหมวด TX หรือเลขหมู่ 640 แต่จัดเป็นสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์โดยใช้รายชื่อสิ่งพิมพ์ตรวจสอบ ในการตรวจสอบครั้งนี้พบว่าห้องสมุดแต่ละแห่งมีจำนวนสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์เพิ่มขึ้น ดังนี้

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	1,792 รายการ
สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	1,400 รายการ
สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง	581 รายการ
สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	1,504 รายการ
สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	907 รายการ
สำนักบรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	717 รายการ

2.3 การสำรวจข้อมูลสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่มีการผลิตในประเทศไทย โดย

นำรายการสิ่งพิมพ์ที่รวบรวมได้จากห้องสมุดของมหาวิทยาลัยทั้ง 6 แห่ง ที่ได้ตัดรายการซ้ำออกไป คงเหลือจำนวน 3,377 รายการ เมื่อรวมกับรายการสิ่งพิมพ์ที่สำรวจได้จากแหล่งอื่นๆ อีกจำนวน 967 รายการ รวมเป็นสิ่งพิมพ์ที่ผลิตในประเทศไทยทั้งสิ้น 4,344 รายการ

สำหรับแหล่งอื่นๆ ที่สำรวจสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ ได้แก่ สำนักวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยมหิดล หอสมุดแห่งชาติ สำนักพิมพ์แสงแดด ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ร้านนายอินทร์ ร้านซีเอ็ด และร้านบีทูเอส (B2S)

3. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ส่วน คือ

3.1 สิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่ผลิตในประเทศไทยตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงปี พ.ศ. 2546 ที่สำรวจได้จำนวน 4,344 รายการ

3.2 สิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่มีในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ซึ่งมี 6 แห่ง โดยกำหนดให้เป็นห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐโดยไม่รวมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีจำนวนสิ่งพิมพ์ที่ได้จากการสำรวจเบื้องต้น ดังนี้

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	1,792 รายการ
สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	1,400 รายการ
สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง	581 รายการ
สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	1,504 รายการ
สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	907 รายการ
สำนักบรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช	717 รายการ

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือสำหรับการรวบรวมข้อมูล คือ แบบบันทึกสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ (ภาคผนวก ก) แบบบันทึกนี้ใช้ในการบันทึกรายละเอียดของสิ่งพิมพ์ที่รวบรวมได้จากแหล่งต่างๆ โดยจำแนกเป็น 6 ส่วน คือ ส่วนนำ ผู้ผลิต ประเภท เนื้อหา ปีที่พิมพ์ และลักษณะการจัดพิมพ์ของสิ่งพิมพ์ด้านคหกรรมศาสตร์แต่ละส่วนมีรายละเอียดดังนี้

4.1 ส่วนนำ ประกอบด้วยรายการบรรณานุกรมของสิ่งพิมพ์แต่ละรายการ และแหล่งที่

รวบรวมสิ่งพิมพ์รายการนั้นๆ โดยใช้อักษรย่อรายชื่อห้องสมุดของมหาวิทยาลัย 6 แห่งที่เปิดสอนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ และ “แหล่งอื่นๆ”

4.1.1 รายการบรรณานุกรมมีข้อมูลที่ต้องบันทึก คือ ผู้แต่ง / ผู้รวบรวม / ผู้แปล ชื่อสิ่งพิมพ์ ครั้งที่พิมพ์ สถานที่พิมพ์ สำนักพิมพ์ ปีที่พิมพ์ จำนวนหน้า ภาพประกอบ

4.1.2 แหล่งที่รวบรวมสิ่งพิมพ์ ใช้อักษรย่อชื่อของมหาวิทยาลัย 6 แห่งที่เปิดสอนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ คือ มก.(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) มข.(มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) มร.(มหาวิทยาลัยรามคำแหง) มศว.(มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) มอ.(มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์) และมสธ.(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา) นอกจากนี้ยังมี “แหล่งอื่นๆ” สำหรับการบันทึกสิ่งพิมพ์รายการที่มีในแหล่งอื่นที่มีใช้ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยทั้ง 6 แห่ง

4.2 ผู้ผลิต จำแนกเป็น ผู้เขียน และหน่วยงานที่ผลิต โดยมีส่วนที่ให้ระบุด้วย ถ้าสิ่งพิมพ์รายการใดไม่ปรากฏชื่อผู้เขียน หรือชื่อหน่วยงานที่ผลิต

4.2.1 ผู้เขียน หมายถึง ผู้แต่ง ผู้รวบรวม หรือผู้แปล ซึ่งได้จำแนกเป็นบุคคล และสถาบัน

4.2.2 หน่วยงานที่ผลิต จำแนกเป็นสถาบันการศึกษา สำนักพิมพ์เอกชน หน่วยงานราชการ หน่วยงานเอกชน และสมาคมวิชาชีพ มูลนิธิ

4.3 ประเภทของสิ่งพิมพ์ จำแนกเป็น 3 ประเภทใหญ่ คือ หนังสือ หนังสืออ้างอิง และรายงาน ภายใต้แต่ละประเภทใหญ่ได้จำแนกเป็นประเภทย่อย รวมทั้งหมด 12 ประเภทย่อย ดังนี้

4.3.1 หนังสือ จำแนกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ ตำรา/เอกสารประกอบการสอน หนังสือเรียน คู่มือครู/หนังสือหลักสูตร หนังสือทั่วไป หนังสือคู่มือ และหนังสือแปล

4.3.2 หนังสืออ้างอิง จำแนกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ พจนานุกรม สารานุกรม และนามานุกรม

4.3.3 รายงาน จำแนกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ รายงานการประชุม / รายงานการสัมมนา รายงานวิจัย และวิทยานิพนธ์

4.4 เนื้อหาของสิ่งพิมพ์ ในการจัดกลุ่มเนื้อหาของสิ่งพิมพ์สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ นั้น ผู้วิจัยได้ใช้คู่มือและแหล่งข้อมูลต่างๆ เป็นแนวทางในการกำหนด ได้แก่ การจัดหมวดหมู่เนื้อหาคหกรรมศาสตร์ในระบบทศนิยมดิวอี้ (เลขหมู่ 640 - 649) การจัดหมวดหมู่เนื้อหาในระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน (หมวด TX) การกำหนดขอบเขตสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั้งของไทยและต่างประเทศทำให้จำแนกเนื้อหาของสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์เป็น 6 หมวด แต่ละ

หมวดยังได้จำแนกเป็นเนื้อหาย่อย รายละเอียดของเนื้อหาย่อยปรากฏในบทที่ 2 หัวข้อ “เนื้อหาของสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์” สำหรับเนื้อหาของสิ่งพิมพ์ 6 หมวดใหญ่ในแบบบันทึกพร้อมตัวอย่างเนื้อหาย่อย มีดังนี้

4.4.1 เนื้อหาผ้า เส้นใย เครื่องแต่งกาย และศิลปสัมพันธ์ ตัวอย่างเนื้อหา
ย่อย การเลือกซื้อผ้า การออกแบบ การดูแลรักษาเสื้อผ้า เป็นต้น

4.4.2 เนื้อหาอาหารและโภชนาการ ตัวอย่างเนื้อหาย่อย หลักการประกอบ
อาหาร อาหารครอบครัว การถนอมอาหาร อาหารนานาชาติ เป็นต้น

4.4.3 เนื้อหาพัฒนาการครอบครัวและเด็ก ตัวอย่างเนื้อหาย่อยคือ พัฒนา
การของครอบครัว และพัฒนาการเด็ก

4.4.4 เนื้อหาการจัดการบ้านเรือน ตัวอย่างเนื้อหาย่อย การจัดการด้าน
การเงิน การจัดการเรื่องเวลา การจัดการเรื่องสวัสดิและสุขภาพครอบครัว เป็นต้น

4.4.5 เนื้อหาการปรับปรุงและตกแต่งที่อยู่อาศัย ตัวอย่างเนื้อหาย่อย การ
เลือกทำเลที่ตั้ง ข้อคิดในการปลูกสร้างบ้านที่เกี่ยวกับสุขลักษณะ ความสะดวกและปลอดภัย เป็น
ต้น

4.4.6 รวมเรื่องทางด้านคหกรรมศาสตร์ เป็นสิ่งพิมพ์ที่มีหลายๆ เนื้อหาอยู่
ในเล่มเดียวกัน และแต่ละเนื้อหามีปริมาณใกล้เคียงกันจนไม่สามารถจัดเป็นเนื้อหาหมวดใดหมวด
หนึ่งข้างต้นได้ จึงไม่มีเนื้อหาย่อยในเนื้อหา

4.5 ปีที่พิมพ์ จำแนกช่วงปีที่พิมพ์เป็นช่วงละ 10 ปี ยกเว้น ช่วงสุดท้ายที่ครอบคลุม
เพียง 7 ปี และช่วงแรกที่กำหนดให้เป็นช่วงของสิ่งพิมพ์ที่ผลิตก่อนปี พ.ศ. 2510 ส่วนสิ่งพิมพ์ที่
ไม่มีปีที่พิมพ์ระบุไว้ จัดไว้ในกลุ่มสิ่งพิมพ์ที่ “ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์” ดังรายละเอียดของการกำหนด
ส่วนของปีที่พิมพ์ ดังนี้

4.5.1 ก่อนปี พ.ศ. 2510

4.5.2 พ.ศ. 2510 - 2519

4.5.3 พ.ศ. 2520 - 2529

4.5.4 พ.ศ. 2530 - 2539

4.5.5 พ.ศ. 2540 - 2546

4.5.6 ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์

4.6 ลักษณะการจัดพิมพ์ จำแนกเป็นด้านจำนวนหน้า และภาพประกอบดังนี้

4.6.1 จำนวนหน้า กำหนดจำนวนหน้าของสิ่งพิมพ์เป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- 1) น้อยกว่า 50 หน้า
- 2) 50 - 150 หน้า
- 3) 151 - 250 หน้า
- 4) มากกว่า 250 หน้า

4.6.2 ภาพประกอบ จำแนกเป็น

สิ่งพิมพ์ที่มีภาพประกอบ จำแนกเป็น

สิ่งพิมพ์ที่มีภาพประกอบขาวดำ และ

สิ่งพิมพ์ที่มีภาพประกอบสี

สิ่งพิมพ์ที่ไม่มีภาพประกอบ

5. การทดสอบเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแบบบันทึกสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่สร้างขึ้น ไปทดสอบโดยบันทึกข้อมูลสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ 12 ประเภทๆ ละ 1 รายการ ได้แก่ ตำรา/เอกสารประกอบการสอน หนังสือเรียน หนังสือหลักสูตร หนังสือทั่วไป หนังสือคู่มือ หนังสือแปล พจนานุกรม สารานุกรม นามานุกรม รายงานการประชุม รายงานวิจัย และวิทยานิพนธ์ รวม 12 รายการ ผลการทดสอบทำให้พบข้อบกพร่องของแบบบันทึกในส่วนของ การจำแนกประเภทสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่ยังไม่ครอบคลุมได้ทุกประเภทของสิ่งพิมพ์ จึงได้เพิ่มคำที่ใช้เรียกสิ่งพิมพ์ที่มีลักษณะเดียวกันให้เป็นประเภทเดียวกันคือ

เพิ่ม เอกสารประกอบการสอน ไปรวมกับตำรา เป็น ตำรา/เอกสารประกอบการสอน

เพิ่ม คู่มือครู ซึ่งเป็นสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่ใช้ในโรงเรียน ไปรวมกับหนังสือหลักสูตร เป็น คู่มือครู/หนังสือหลักสูตร

เพิ่ม รายงานการสัมมนา ไปรวมกับรายงานการประชุม เป็น รายงานการประชุม/รายงานการสัมมนา

นอกจากนี้ยังได้พบว่า สิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์บางรายการที่ทดสอบไม่สามารถจำแนกเป็นเนื้อหาใดด้านหนึ่งใน 5 หมวด ตามการจำแนกเนื้อหาทางด้านคหกรรมศาสตร์ จึงเพิ่มเนื้อหา “รวมเรื่องทางด้านคหกรรมศาสตร์” เป็นอีก 1 หมวด สำหรับสิ่งพิมพ์ที่มีหลายๆ เนื้อหาอยู่ด้วยกัน

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้แบบบันทึกข้อมูลที่ได้แก้ไขแล้ว บันทึกข้อมูลสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ โดยเริ่มการบันทึกข้อมูลตั้งแต่เดือนพฤษภาคม และเสร็จสิ้นในเดือนธันวาคม 2548 โดยใช้เวลารวมทั้งสิ้น 8 เดือน ดังรายละเอียดของการรวบรวมข้อมูลดังนี้

6.1 บันทึกข้อมูลสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่ได้จากการเข้าถึงรายการออนไลน์

ผ่านเว็บไซต์ห้องสมุดของมหาวิทยาลัย 6 แห่ง ลงในส่วนต่างๆ ของแบบบันทึก สิ่งพิมพ์ที่เข้าถึงจากรายการออนไลน์ของห้องสมุดอื่นๆ นอกจากห้องสมุดของมหาวิทยาลัยทั้ง 6 แห่ง รวมทั้งสิ่งพิมพ์ที่ได้จากการไปตรวจสอบรายชื่อสิ่งพิมพ์จากสำนักพิมพ์ และการไปสำรวจด้วยตนเองจากร้านจำหน่าย ถ้าพบว่าสิ่งพิมพ์รายการใดไม่ซ้ำกับรายการของสิ่งพิมพ์ที่มีอยู่แล้ว ก็ได้บันทึกข้อมูลส่วนต่างๆ ของสิ่งพิมพ์ลงในแบบบันทึกข้อมูลในส่วนนำ

6.2 ผู้วิจัยได้เดินทางไปตรวจสอบตัวเล่มของสิ่งพิมพ์ด้วยตนเองในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยสำหรับการบันทึกข้อมูลส่วนต่างๆ ดังนี้

6.2.1 เนื้อหาของสิ่งพิมพ์ การจัดว่าสิ่งพิมพ์มีเนื้อหาหมวดใด หรือมีเนื้อหาย่อยใด ใช้เกณฑ์จำนวนหน้าของเนื้อหาที่มีมากกว่าเป็นเกณฑ์ตัดสินกำหนดเนื้อหาของสิ่งพิมพ์ โดยสิ่งพิมพ์ 1 รายการ ให้เป็นเนื้อหา 1 หมวดใหญ่ และภายใต้เนื้อหามหาวิทยาลัยให้มีเนื้อหา 1 เนื้อหาย่อย ยกเว้น เนื้อหารวมเรื่องทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่มีหลายเนื้อหา และจำนวนหน้าของแต่ละเนื้อหาใกล้เคียงกัน จึงไม่สามารถจำแนกเนื้อหาย่อย

6.2.2 จำนวนหน้าของสิ่งพิมพ์ สิ่งพิมพ์บางรายการที่มีมากกว่า 1 เล่มจบ และในรายการออนไลน์ของห้องสมุดไม่ได้ระบุจำนวนหน้าไว้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบจำนวนหน้าจากสิ่งพิมพ์ทุกเล่มของรายการนั้น แล้วคำนวณค่าเฉลี่ยของจำนวนหน้า และนำไปจัดกลุ่มสิ่งพิมพ์รายการนั้นๆ ตามช่วงจำนวนหน้าที่ได้กำหนดไว้

6.2.3 ภาพประกอบของสิ่งพิมพ์ ข้อมูลภาพประกอบของสิ่งพิมพ์จากรายการออนไลน์ของห้องสมุดของมหาวิทยาลัยบางแห่ง ระบุว่าไม่มีภาพประกอบ แต่จากข้อมูลว่าเป็นภาพประกอบสี หรือภาพประกอบขาว-ดำ การตรวจสอบจากตัวเล่มของสิ่งพิมพ์ทำให้ทราบว่า เป็นภาพประกอบสี หรือภาพประกอบขาว-ดำ

6.3 ผลการบันทึกข้อมูลในแบบบันทึกข้อมูลสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ นำไปวิเคราะห์ด้านผู้ผลิต ประเภท เนื้อหา ปีที่พิมพ์ และลักษณะการจัดพิมพ์ของสิ่งพิมพ์ทั้งหมดจำนวน 4,344 รายการ สำหรับแบบบันทึกข้อมูลที่ระบุว่ามียารายการนั้นๆ ในห้องสมุดใดบ้าง ได้นำไปจำแนกภายใต้ห้องสมุดแต่ละแห่ง เพื่อการเปรียบเทียบด้านจำนวน ประเภท เนื้อหา และปีที่พิมพ์ของสิ่งพิมพ์ที่มีในห้องสมุดดังกล่าว

7. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกข้อมูลสิ่งพิมพ์ทางด้าน

คหกรรมศาสตร์ใช้การวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ และนำเสนอข้อมูลโดยใช้ตาราง

สูตรในการคำนวณหาค่าร้อยละ $P = \frac{X \times 100}{\sum X}$

$$\sum X$$

ค่า P = ค่าร้อยละ

ค่า X = ค่าที่ศึกษา

ค่า $\sum X$ = ผลรวมของข้อมูลที่ศึกษา

8. การนำเสนอผลงานวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลในบทที่ 4 ซึ่งได้นำเสนอเป็น 2 ตอน ดังนี้

8.1 เป็นผลการวิเคราะห์สิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่ผลิตในประเทศไทย ในด้านผู้ผลิต ประเภท เนื้อหา ปีที่พิมพ์ และลักษณะการจัดพิมพ์ โดยนำเสนอในรูปแบบเชิงพรรณนาประกอบตาราง (ตารางที่ 1 - 18)

8.2 เป็นผลการศึกษานำเสนอ ประเภท เนื้อหา และปีที่พิมพ์ของสิ่งพิมพ์ที่มีในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยนำเสนอในรูปแบบเชิงพรรณนาประกอบตาราง (ตารางที่ 18 - 22)

การนำเสนอตารางสิ่งพิมพ์ทางด้านคหกรรมศาสตร์ที่มีในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยนั้น ได้ใช้อักษรย่อชื่อของมหาวิทยาลัย เป็นสัญลักษณ์แทนห้องสมุด และในการบรรยายตารางได้ใช้คำว่า ห้องสมุดของมหาวิทยาลัย แทนการระบุชื่อเต็มของห้องสมุดมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง เช่น ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หมายถึง สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หรือ ห้องสมุดของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช หมายถึง สำนักบรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สำหรับอักษรย่อของมหาวิทยาลัยที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ

มก. หมายถึง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

มข. หมายถึง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มร. หมายถึง มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มศว. หมายถึง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มอ. หมายถึง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มสธ. หมายถึง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช